

U nedjelju smo išli na Poljičku planinu. Dan je bio sunčan i topal. U autobusu sam se odmarao i pripremao za uspon. Kad smo stigli u Tugare, sjetio sam se da sam jednom tu dočekivao natjecatelje na trail utrci.

Neka su djeca išla brže, a neka sporije. Pepi je s nama je razgovarao o Omiškoj Dinari i Cetini koja prolazi kroz nju. Saznali smo da svaka planina u Hrvatskoj ima vrh Sv. Jure. Na pola puta vidjeli smo bogomoljku. Nismo ju lako uočili jer se kamuflirala na zelenom cvijetu. Bila je precool, na rukama je imala bodljice. Teta Marija nam je rekla da one pojedu svoje mužjake. Zamislite da vas pojede žena!

Putom smo vidjeli križeve s rimskim brojevima. Kraj posljednjeg križa odmorili smo na klupi i malo se napili. Vodiči su upozorili dječake da moraju biti kavaliri i da puste djevojčice da se odmore na klupi.

Nakon nekog vremena došli smo na odredište, do crkvice Gospe od Sniga. Teta Marija nam je ispričala zanimljivu priču. Jednog ljetnog dana na tom je mjestu pao snijeg i zato je crkvice

dobila ime Gospa od Sniga. Tu smo učili prepoznati strane svijeta, kako se koristi kompas i od čega se on sastoji i rješavali zadatke u planinarskom dnevniku. Pogled je bio baš lijep. Vidjeli smo more i Duće.

Malo smo se odmorili, ručali, igrali se i krenuli natrag. Taj smo dan upoznali dječaka iz Norveške. Bio je sa svojom mamom. S njim sam pričao o jazavcima, medvjedima, zmijama i planetima. Luka i Luka su nam govorili o svemiru. Čestitao sam im imendan.

Izlet je bio zabavan i zanimljiv. Odradili smo 13 kilometara, ali smo uživali.

Marin Roguljić, 9 godina